

רוח ורווח

תורה ומהות - מאת הרב בנימין סנטו, בודפשט

ערי עשו והשקפת עולמו

לעסוק במה שמופשט או
"פילוסופי" יותר מדי.

בעיניו, יעקב רק מבזבז את
זמנו כאשר הוא עוסק
בעניינים רוחניים שאינם
שימושיים באופן ישיר
ומעשי לשוב העולם.

הגמרא מזהה את צאצאי
עשו עם האימפריה הרומית
(מגילה ו.ו.-ו.ז). הראשונים
ממשיכים את החוט הזה:
הנצרות והתרבות
האירופית שצמחה ממנה
(ע' אבן עזרא על ישעיה
ס"ג, א').

ובכל זאת רבים נוטים
לחשוב על הנצרות שעיקר
מבטו אל העולם הבא,
והיהודית אל העולם הזה.

עשו ניכר על ידי יחסו
לאמת ולעולם הבא. הוא
דורש אמת, אך רק
מאחרים - כפי שראינו
בשבוע שעבר. גישתו לעולם
הבא דומה מאוד.

**מה שהוא מכחיש בעיקרון,
הוא מנצל בפועל.**

כאשר הוא מוכר את
הבכורה, הוא אומר:

"הנה, אנכי הולך למות,
ולמה זה לי בכרה?"
(בראשית כ"ה, ל"ב)

חז"ל אומרים שבאמירה זו
הוא כפר בתחיית המתים
(בבא בתרא טז:).

הוא מאמין רק במה שהוא
רואה. הוא אינו רוצה

**האם זו לא סתירה?
התשובה היא כנ"ל: עשו
דורש נאה, אבל לא מקיים
נאה.**

לגבי העדשים הוא אמר:

"הלעיטני נא מן האדם
האדם הזה, כי עיף
אנכי" (כ"ה, ל')

איך מסבירה העיפות את
הדרישה להאכילו? לפי
דעתו, ההנאות והמותרות
'מגיעים לו' אחר עבודתו
הקשה.

גם הציוויליזציה של עשו
נבנה על זה הסגנון: אם
עבדנו, אז הנאה מגיעה לנו
אחר כך.

**צורך זה מזין תעשיות של
מיליארדי דולרים: בידור
ואירוח.**

יש להן שוק וביקוש. כל מה
שמבדר, משעשע, ומילולית
עוזר 'להעביר את הזמן'
תמיד מוצא הרבה קונים.

לעומת זאת, דרכו של
יעקב: האפשרות של
התפתחות רוחנית, לימוד
וצמיחה. בארצות עשו, כל
מה שרוחני ביותר, כך
מוצאים פחות קונים ופחות
מקומות.

התרבות המערבית של עשו
בתיאוריה מאמצת את
האמונה בעולם הבא --
ירושה מתורתנו. אבל
בפועל, נוף העיר הוא
שמעיד על מה שבאמת
נמצא בלבבות האנשים.

אתה מה שאתה קונה –
ונוף העיר שלך משקף גם
את זה

תפילות ב"רומבד" (בודפשט): שחרית בשעה 8:00 (א'-ו'), קבלת שבת 18:00,
שחרית שבת 9:00 (מנחה לאחר הסעודה).

להרשמה, יצירת קשר או תגובות: szvbinjomin@gmail.com